

De creatiespiraal

Tijdens een personeelsuitje van Homestart werd een gastles gegeven door Marinus Knoope.

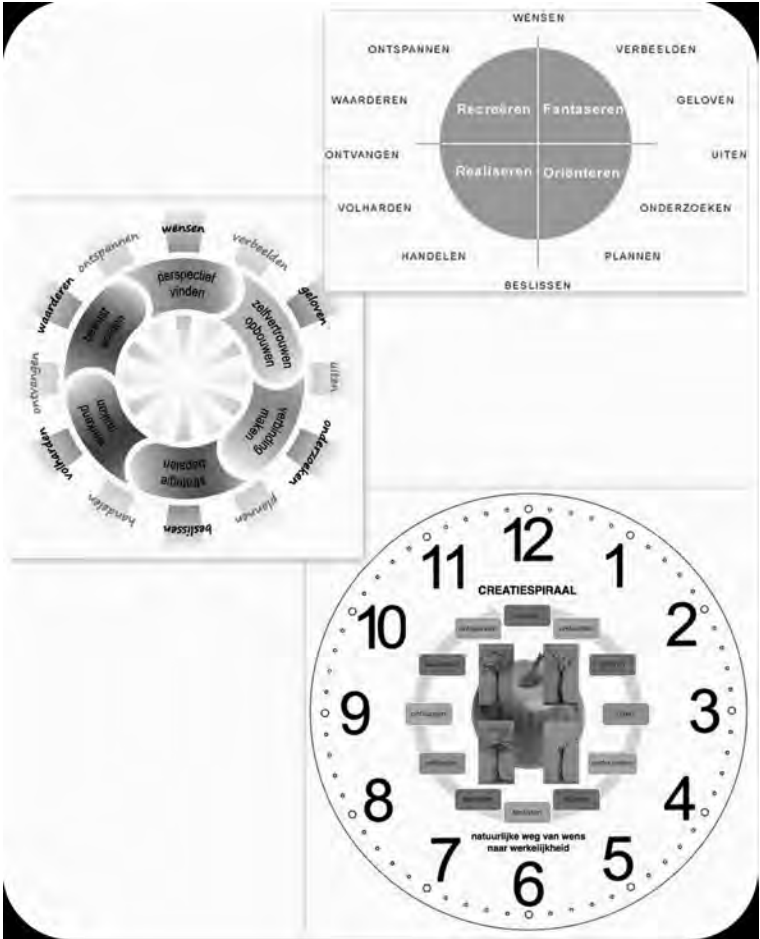
Ik ben hierdoor aan het denken gezet; hij schudde me wakker en ik barst van de positieve energie! Daarom wil ik dit delen met jullie, de creatiespiraal:

Een andere creatiespiraal kwam ik tegen op internet: hij is dus niet van mij, maar ik deel hem omdat het mij helpt dit beter aan jullie uit te leggen:

Soms denk je: oké, mijn wens is uitgekomen en wat nu? Is er nu alleen nog leegte? Nee hoor, dat hoeft niet, want net zoals de vier seizoenen altijd doorgaan, kan het ook gaan met je (nieuwe) wensen. Nadat je wens is uitgekomen: begint het hele proces weer van voor af aan. Je ziet een bloesemboom en als die uitgebloeid is, wees niet treurig, want volgend jaar bloeit hij weer. Soms is het een kwestie van geduld hebben. Soms gaat geduld je niet helpen.

Vroeger dacht ik: oh, zij is mooi, zo wil ik ook zijn! Net zoals een boom: stel je bent een perenboom en je produceert dus peren, maar je ziet appels en die wil je ook ... Je kunt blijven wensen en denken: waarom komt mijn wens niet uit? Nou, dat kan ik je uitleggen: je wilt iets zijn waar je niet voor geboren bent of waar je niet voor gemaakt bent.

Als je een wens hebt die niet bij je past, kun je het je hele leven blijven proberen, maar het zal je niet lukken om een appel te worden, terwijl je een peer bent. Jij, als peer, bent volmaakt zoals je bent. En ja, de één houdt meer van een appel dan van een peer: dat mag en dat kan. Maar er zijn ook genoeg mensen die van peren houden en dan kun je gelukkig zijn, want je voelt je nodig en belangrijk. Je bent onmisbaar,

maar wel om wie jij **echt** bent en niet om wie je wilt zijn. Probeer stil te staan bij de wensen die je vroeger had. Probeer erachter te komen wat diep van binnen geworteld zit.

Ik kan me de bloesemboom in onze tuin nog goed herinneren. Elk jaar wachtte ik totdat de bloesems uitkwamen. Ik zat op de bank en keek door het raam, naar die prachtige boom.

Elke ochtend had hetzelfde patroon: ik rende naar beneden en keek door het raam, elke keer zag ik iets meer groei. Ik moest wel veel geduld hebben, maar zodra de roze bloesems begonnen te groeien, groeide er een soort van volmaakte blijdschap binnen in mij. Daarom wilde ik ook altijd dat mooie bloemenmeisje zijn en door creatieve therapie heb ik mijn talenten opnieuw ontdekt: ik kan mijn gevoel kwijt in het schilderen en het maken van beelden. Zo herstelt zich steeds weer een klein stukje van mij en dat voelt als genezen.

Nu - zoveel jaren later - herinner ik me die perfecte schoonheid, diepgeworteld binnenin mij en als ik het goed verzorg, kan het naar buiten komen en kan ik het bewonderen en laten vloeien. En zo nu en dan kunnen ook anderen deze prachtige innerlijke bloesem zien, want dan straalt ik blijdschap en innerlijke liefde uit.